

Novembre 2017

PULSE

wyk. Quatuor Eclisses (Gabriel Bianco, Arkaïtz Chambonnet, Pierre Lelièvre, Benjamin Valette)
www.quatuoreclisses.com
wyd. Ad Vitam Records (2017)
www.advitam-records.com

Burza ekspresji, erupcja emocji, ogień, energia, siła! Takie skojarzenia nasuwają się podczas słuchania najnowszej płyty znanego już naszym czytelnikom francuskiego kwartetu gitarowego Eclisses. Tworzą go: **Gabriel Bianco, Arkaïtz Chambonnet, Pierre Lelièvre, Benjamin Valette** – wciąż bardzo młodzi artyści.

Mottem przewodnim na tym krążku jest taniec. Muzycy sięgają po dwudziestowieczne dzieła orkiestrowe i fortepianowe, które w ich aranżacjach brzmią świeżo i oryginalnie. Dodatkiem są napisane oryginalnie dla kwartetu gitar klasycznych utwory Karola Befy i Sérgia Assada, które ukazują niezmiernie walory rytmiczno-barwowo-melodyczne naszego instrumentu.

Pierwszy trzyczęściowy utwór na płycie – *Les Météores* Karola Befy mieni się bogactwem rytmów i pomysłów konstrukcyjnych – mamy do czynienia z kanonem, pracą kontrapunktyczną, motywami płynnie przechodzącymi przez kolejne gitary – wszystko to tworzy iluzję melodii rozstrzępionej w przestrzeni. Krótko mówiąc: świetnie napisany utwór!

Tańce rumuńskie Béli Bartóka znane są doskonale gitarzystom, gdyż ich opracowania na gitarę i skrzypce są często grywane. Tutaj mamy do czynienia ze zwartą transkrypcją, w której nie istnieje podział na gitarę wyłącznie melodyczną i te akompaniujące. Muzycy świetnie rozłożyli poszczególne elementy faktury utworu pomiędzy swoje partie. Korzystają tu również z gitary oktawową i basową.

Następnie na płycie słyszymy transkrypcję *Tańców fantastycznych* Joaquína Turiny: *Exaltación, Ensueño* oraz *Orgía*. To niezwykle barwne miniatury emanujące duchem folkloru Hiszpanii, jak to często w twórczości Turiny bywa.

One 4 all 4 one Sérgia Assada jest utworem utrzymanym w podobnej konwencji, jak poprzednie: wszechobecna bogata rytmika, interesująca harmonia Assada, z którą spotykamy się w tego innych solowych utworach gitarowych i rozpierająca wszystko energia. Kompozycja jest muzycznym obrazem charakterów członków zespołu – tak w opisie książeczki wyraża się sam Sérgio Assad.

Po tych trzech utworach następuje uspokojenie: popularna kompozycja Maurice'a Ravela – *Pawana na śmierć zmarłej Infantki* również często jest grywana przez gitarzystów w opracowaniach na jedną, dwie czy właśnie cztery gitary. Autorska transkrypcja tej kompozycji ukazuje niezliczoną paletę barw gitary – jak na muzykę impresjonistyczną przystało. Tu, jak i wcześniej, muzycy posiłkują się gitarą basową. Pozwala im to uzyskać nie tylko szeroki ambitus, ale również pełnię brzmienia.

Płytę kończy muzyka Alberto Ginastery. *Enstancia* w pierwszej wersji była baletem, potem kompozytor dokonał przeróbki i powstała suita orkiestrowa. Właśnie na niej oparli się muzycy kwartetu, tworząc niezwykle błyskotliwą transkrypcję. Ta czteroczęściowa kompozycja pełna jest zaskakujących rytmów i harmonii. Jedynie część druga jest stonowana i nastrojowa. Pozostałe stanowią przysłowiową „wisienkę na torcie” dla całej płyty.

Dawno nie słyszałem tak świetnego krążka. Płyta ta spełnia moje oczekiwania wobec prezentowanej muzyki i jej wykonania. Wszystkie nagrane utwory to kompozycje najwyższych lotów. Kwartet stanowi czwórka niezwykłych gitarzystów, która intensywnie nagrywając i koncertując na całym już świecie, zdążyła się poznać, zrozumieć i zaczęła tworzyć kreacje artystyczne na niebywale wysokim poziomie.

Franciszek Wieczorek